DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 4 | Warszawa, dnia 1 czerwca 1925 roku | Rok VI

34.

O. II. T. 334/25.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH O RADZIE NAUKOWEJ M. S. Z.

Na mocy art. 19 Dekretu z d. 3 stycznia 1918 roku o tymczasowej organizacji władz naczelnych (D. P. № 1, poz. 1) oraz art. 1 Dekretu z d. 26 października 1918 roku o utworzeniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Komunikacji i Aprowizacji (D. P. № 14, poz. 30) zarządzam niniejszem, co następuje:

§ I. Przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych tworzy się Radę Naukową.

§ II. Do zakresu działalności tej Rady należy:

a) utrzymywanie stałego kontaktu M. S. Z. ze światem naukowym polskim;

b)ześrodkowanie przy Radzie Naukowej M. S. Z. materjałów o działalności naukowej i naukowo-propagandowej poszczególnych instytucyj społecznych polskich na terenie międzynarodowym w celu uzgodnienia tej działalności z polityką zagraniczną Rządu;

c) opinjowanie o bieżących sprawach naukowych i naukowo-propagandowych, mających związek z działalnością M. S. Z.;

d) podejmowanie inicjatywy w sprawie opracowania naukowego przez Urzędy i instytucje społeczne zagadnień, mających doniosłe znaczenie dla działalności M. S. Z.

§ III. Rada składa się:

a) z 5 członków, zaproszonych przez Ministra Spraw Zagranicznych z pośród osób, stojących na czele naukowych instytucyj rządowych i społecznych, oraz uczonych;

b) z 12 osób, zaproszonych przez Ministra Spraw Zagranicznych na wniosek Rady Naukowej;

c) z Urzędu:

1. Naczelnika Wydziału Traktatowo-Naukowego,

2. Urzędnika M. S. Z., delegowanego do Rady Naukowej przez Ministra Spraw Zagranicznych,
3. Radcy Prawnego M. S. Z.,
4. Naczelnika Wydziału Prasowego.

§ IV. Przewodniczy Radzie Minister Spraw Zagranicznych lub delegowany przezeń zastępca.

§ V. Rada dla rozważenia poszczególnych zagadnień powołuje komisje specjalne. Członków komisyj Rada powołuje z pośród wybitnych specjalistów.

§ VI. Rada Naukowa opracuje regulamin, który określi szczegóły wewnętrzne organizacji Rady, warunki i sposób jej obrad i prac, oraz przedstawi rzeczony regulamin do zatwierdzenia Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ VII. Zaproszeni Członkowie Rady wynagrodzenia nie pobierają.

§ VIII. Rada Naukowa utworzy przy Wydziale Traktatowo-Naukowym M. S. Z. zbiór dokumentów w zakresie zadań Rady wyliczonych w § II niniejszego zarządzenia.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 4/IV. 1925 r.

35.

O. Dr. 63/25.

INSTRUKCJA

W SPRAWIE WYKONYWANIA ROBÓT DRUKARSKICH W DRUKARNI M. S. Z.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że z dniem 31 marca r. b. zostanie uruchomiona Drukarnia M. S. Z., której założenie zapowiedział Komunikat № 21 z dnia 7.II r. b.

Drukarnia wykonywać będzie wszelkie drukarskie roboty dla M. S. Z., w myśl poniższej instrukcji, której jaknajściślejsze przestrzeganie jest podstawowym warunkiem prawidłowej pracy drukarni oraz szybkiego i zadowalającego wykonywania powierzonych jej robót.

PRZEPISY OGÓLNE.

1. Z chwilą uruchomienia Drukarni M. S. Z. wszelkie roboty drukarskie, których Ministerstwo potrzebować może, a to zarówno w zakresie druków administracyjnych, jakoteż i układów tekstowych (perjodycznych i jednorazowych), będą przekazywane wyłącznie Drukarni M. S. Z. Gdyby, w razach wyjątkowych, Drukarnia M. S. Z., ze względów ściśle technicznych, jakiegokolwiek druku wykonać sama nie mogła, wówczas jedynie Naczelnik Drukarni, po uzyskaniu zgody Pana Dyrektora Departamentu Ogólnego, upoważniony jest do zamówienia takiej roboty w innej drukarni.

2. We wszelkich sprawach, wchodzących w zakres wykonywania dla M. S. Z. robót drukarskich, należy porozumiewać się wyłącznie z Naczelni-

kiem Drukarni lub, w razie jego nieobecności, z jego urzędowym zastępcą. Bezpośrednie porozumiewanie się z kimkolwiek z personelu technicznego Drukarni (zecerami, maszynistą i t. d.) jest bezwzględnie wzbronione, jak również wchodzenie do lokalu Drukarni, a to zarówno w godzinach pracy, jak i w innym czasie.

3. Ze względu na to, że Drukarnia M. S. Z. będzie musiała pracować możliwie oszczędnie i zatrudniać wobec tego możliwie mały personel, należy zawiadamiać Naczelnika Drukarni możliwie wcześnie o każdej przewidywanej większej robocie drukarskiej i omówić z nim każdorazowo zgóry terminy zamówienia i wykończenia druku oraz wszelkie inne szczegóły techniczne, jakoto: rodzaj papieru, format, ilość nakładu i t. d. Niezastosowanie się do tego przepisu może pociągnąć za sobą niemożność wykonania danego druku w pożądanym terminie, albowiem wykonywanie robót drukarskich w godzinach poza normalnym dniem pracy, względnie zaś czasowe dobieranie sił zecerskich, jest zasadniczo wykluczone i nastąpić może jedynie na mocy osobnej decyzji Pana Dyrektora Departamentu Ogólnego.

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE.

1. Roboty drukarskie, które wykonywać będzie Drukarnia M. S. Z., winny być rozróżniane według czterech zasadniczych typów:

a) druki tekstowe perjodyczne, jak np.: Dziennik Urzędowy M. S. Z., Biuletyn Informacyjny Wydziału Wschodniego, raporty konsularne, okólniki, komunikaty Wydziału Organizacyjnego i t. p.;

b) druki tekstowe jednorazowe, jak np.: memorjały polityczne, publikacje not, księgi amarantowe, wydawnictwa dokumentów, teksty traktatów i umów, wydawnictwa propagandowe i t. p.;

c) druki reprezentacyjne, jak np.: zaproszenia, zawiadomienia i t. p.;

d) druki administracyjne wszelkiego rodzaju.

2. Wszelkie zamówienia dla Drukarni M. S. Z. muszą być robione w formie karty służbowej ze strony Naczelnika Wydziału, względnie Kierownika Oddziału, aprobowanej przez Dyrektora Departamentu. W szczególności jednak

a) druki tekstowe perjodyczne mogą być zamawiane przez odnośnych Naczelników Wydziałów na podstawie generalnej aprobaty, udzielonej przy pierwszem tego rodzaju zamówieniu przez odnośnego Dyrektora Departamentu;

b) zamówienia druków tekstowych jednorazowych muszą być każdorazowo aprobowane przez Dyrektora Departamentu bez wyjątku;

c) zamówienia druków reprezentacyjnych muszą być aprobowane przez Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego;

d) zamówienia druków administracyjnych wymagają bezwarunkowo aprobaty Naczelnika Wydziału Budżetowo-Gospodarczego, bez aprobaty ze strony Dyrektora Departamentu Ogólnego.

3. Każde zamówienie powinno zawierać dokładne dane co do formatu, rodzaju papieru, żądanej ilości egzemplarzy zamówionego druku, oraz ter-

minu, do którego robota wykonana być musi, przyczem, o ile możności, należy dołączać wzór, według którego robota ma być wykonana. O ile w zamówieniu nie jest wyraźnie zastrzeżony krój czcionek, któremi ma być składany zamówiony druk, Naczelnik Drukarni upoważniony jest do samodzielnego w tym względzie decydowania. (Wzory kroju i wielkości czcionek, któremi Drukarnia M. S. Z. rozporządza, przesłane będą Wydziałom po uruchomieniu Drukarni).

4. Rękopisy robót tekstowych dostarczane być muszą Naczelnikowi Drukarni odrazu w całości wraz z zamówieniem, przyczem rękopisy w językach obcych muszą być bezwarunkowo pisane na maszynie, w języku zaś polskim przyjmowane będą w odręcznem piśmie (z wyłączeniem pisma ołówkowego) tylko w wypadkach wyjątkowego pośpiechu. Przed wysłaniem rękopisu do Drukarni należy bezwarunkowo przeprowadzić korektę przepisanego na maszynie tekstu, albowiem dokładna korekta tekstu w rękopisie oszczędza przynajmniej połowę czasu przy korekcie późniejszej w łamach złożonych.

5. Korekta układu zecerskiego będzie trzykrotna: pierwszą przeprowadza sama Drukarnia, drugą przesyła do Wydziału, który rękopis dostarczył, trzecią, czyli t. zw. rewizję, przeprowadza zasadniczo znów tylko sama Drukarnia. W szczególności obowiązywać tu będą następujące normy:

a) W wyjątkowych wypadkach, gdy szczególnie ważny tekst tego wymaga, Wydział, który daną pracę drukuje, ma prawo żądać przedłożenia mu nietylko drugiej korekty, lecz i rewizji, względnie porozumieć się z Naczelnikiem Drukarni co do dokonania tej rewizji w biurze Naczelnika Drukarni, o ile to ze względu na pośpiech będzie wskazane. Żądanie tego rodzaju musi być wyraźnie zaznaczone w karcie służbowej, zawierającej zamówienie.

b) O ile w zamówieniu nie został wymieniony poszczególny referent, który ma przeprowadzić korektę danego układu, Naczelnik Drukarni przesyła drugą korektę, względnie rewizję, przy karcie służbowej Naczelnikowi Wydziału, podpisanemu pod zamówieniem. Korektę druków administracyjnych przeprowadza ten Wydział, dla którego użytku druk jest przeznaczony.

c) Każda karta służbowa, przesłana z Drukarni do Wydziału wraz z korektą, będzie opatrzona datą przesłania, w wypadkach zaś pilnej roboty, również i z zaznaczeniem godziny wysłania. Zwrot korekty, o ile Wydział nie zastrzeże sobie wyraźnie prawa przedłużenia terminu zwrotu, musi bezwarunkowo nastąpić najdalej w ciągu 24 godzin, przyczem wszelkie opóźnienia będą brane w rachubę przy dotrzymywaniu ze strony Drukarni terminu oddania gotowej roboty.

d) Odbitki korektowe przesyłane będą Wydziałom w jednym egzemplarzu, o ile w zamówieniu nie będzie wyraźnie zaznaczone żądanie większej ilości odbitek. Do korekty drugiej dołączony będzie rękopis, który po dokonaniu korekty pozostaje w Wydziale, wobec czego samo przysłanie go wraz z korektą zwalnia Drukarnię z wszelkiej odpowiedzialności za dalsze losy rękopisu i zachowanie, w da-

nym razie, jego ścisłej poufności. Jeżeli natomiast Wydział zastrzegł sobie otrzymanie także rewizji, to przy zwrocie egzemplarza, zaopatrzonego znakiem „imprimatur“, muszą być zwrócone Drukarni także odbitki drugiej korekty, na której podstawie przeprowadzono rewizję.

e) Dla uniknienia zbyt daleko idących zmian tekstu w drugiej korekcie, rękopis powinien być, po przepisaniu go na maszynie, najdokładniej sprawdzony, o czem już powyżej była mowa. W razie, gdyby zmiany tekstowe okazały się w czasie składania konieczne, należy je bezwarunkowo ograniczyć do możliwie małych rozmiarów tak, by co najwyżej wymagały przeskładania 3-ch wierszy układu, w razie zaś konieczności większych zmian pożądanem jest porozumienie się bezpośrednie z Naczelnikiem Drukarni co do ewentualnego nowego złożenia zmienionego ustępu. Przepis ten, oczywiście, nie dotyczy prac, których teksty podlegać będą zgóry przewidzianym zmianom redakcyjnym, jak np. teksty umów międzynarodowych i t. p.

f) Roboty drukarskie o kolumnach wielołamowych będą układane w kolumny przed rewizją, aby, łącznie z ostatnią korektą, dokonany był przegląd całości układu. W tych wypadkach rewizja obowiązkowo przesyłana będzie odnośnemu Wydziałowi, który, dając imprimatur, zatwierdza przez to samo układ kolumnowy.

g) Z chwilą uzyskania rewizji wraz z imprimatur robota idzie na maszynę, a jakiekolwiek korekty czy zmiany są już bezwzględnie niedopuszczalne.

6. Robota wydrukowana, o ile nie wymaga roboty introligatorskiej, zostaje niezwłocznie oddana temu Wydziałowi, który jest podpisany na zamówieniu. O ile chodzi o druki tajne, to cały nakład zamówiony musi być oddany pod kontrolą odnośnemu Wydziałowi, który obowiązany jest sprawdzić ilość nakładu i wyraźnie Drukarnię z odbioru pokwitować. Drukarnia odbija każdej takiej roboty o jeden egzemplarz więcej, a to w tym celu, by egzemplarz ten, jako wzór, przechować w swem archiwum. Egzemplarz ten wraz z odnośnemi korektami zostaje bezpośrednio po ukończeniu druku włożony do koperty, którą się następnie pieczętuje lakiem i przechowuje w szafie żelaznej u Naczelnika Drukarni.

7. O ile dana robota ma być po wydrukowaniu zszyta, zbroszurowana czy też oprawiona, należy to wyraźnie zastrzec w zamówieniu, tylko bowiem w tym wypadku Drukarnia M. S. Z. będzie się uważała za zobowiązaną do odpowiedzialności za wykonanie tych robót introligatorskich. W przeciwnym razie, Drukarnia dostarcza Wydziałowi druk prosto z maszyny. Co do robót introligatorskich przy drukach tajnych musi każdorazowo nastąpić szczególne porozumienie pomiędzy Wydziałem zamawiającym a Naczelnikiem Drukarni, celem zabezpieczenia tajemnicy państwowej poza obrębem gmachu M. S. Z., gdyby tego zachodziła potrzeba.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu

36.

R. E. 687.

OKÓLNIK

W SPRAWIE STOSOWANIA ULG CELNYCH WEDŁUG ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH Z DNIA 11 KWIETNIA 1925 R. O ULGACH CELNYCH (DZ. U. № 39/25, POZ. 272).

Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 11 kwietnia r. b. o ulgach celnych (Dz. U. № 39/25, poz. 272) zostało częściowo zmienione Rozporządzeniem z 2 maja r. b. (Dz. U. № 44/25, poz. 309). Obecnie zaś w jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw będzie ogłoszone nowe Rozporządzenie w sprawie sprostowania Rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925 r. (chodzi o dodanie w drugiem zdaniu drugiego ustępu paragrafu trzeciego wyrazów „za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu" — po wyrazach „będą udzielone ulgi celne").

W wyniku tego sprostowania definitywne brzmienie paragrafu trzeciego Rozporządzenia z dnia 11.IV.1925 r. będzie następujące:

§ 3. „Ulgi, uwarunkowane pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, mogą być udzielane na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu po wypełnieniu przez petentów warunków, określonych obwieszczeniem Ministra Przemysłu i Handlu".

„Wszelkie ulgi, o których mowa w niniejszem Rozporządzeniu, mogą nie być stosowane, względnie udzielane, w stosunkach z państwami, które nie podpisały z Polską konwencyj handlowych, a to zależnie od decyzji Ministra Skarbu. Do towarów, na które będą udzielone ulgi celne za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, należy dołączyć przy przywozie świadectwa pochodzenia, wystawione podług ogólnych przepisów, dotyczących świadectw pochodzenia (zaopatrzone w wizę konsularną)".

Jak wynika z powyższego tekstu, do towarów, które mogą skorzystać z ulgi celnej za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, powinny być dołączone przy przywozie świadectwa pochodzenia, wizowane przez Konsulaty.

Natomiast dla towarów, korzystających automatycznie (t. j. bez specjalnego pozwolenia Ministerstwa Skarbu) z ulgi celnej, świadectwa pochodzenia wymagane nie są (aż do nowego zarządzenia).

Oprócz wspomnianych powyżej ulg celnych w tekście Rozporządzenia została uczyniona ulga celna (płaci się tylko 10% cła) na herva mate (poz. 20 p. 2), przywiezioną bezpośrednio z krajów produkcji (Brazylji, Paraguaju) za świadectwem pochodzenia. W tym wypadku ulga celna jest a u t o m a t y c z n a, to znaczy, że stosuje ulgę sam urząd celny, bez składania podania przez stronę do Ministerstwa Skarbu i bez specjalnych pozwoleń tegoż Ministerstwa. Urzędy celne będą stosowały przewidzianą ulgę, o ile zostanie im przedłożone świadectwo pochodzenia z wizą.

Załączając przy niniejszem wykaz towarów, mogących korzystać z ulg celnych na zasadzie pozwoleń Ministerstwa Skarbu (wyciąg ten stanowi wyciąg wspomnianego powyżej Rozporządzenia z 11 kwietnia r. b. o ulgach

celnych), M. S. Z., zgodnie z wyrażonem w tej mierze przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu życzeniem, poleca niniejszem podległym sobie Urzędom Zagranicznym, co następuje:

a) wizować świadectwa pochodzenia podług ogólnych przepisów (Okólnik D. IX. 1956—755 — Dz. U. M. S. Z. № 7 z 1923 r., poz. 74 i 75; okólnik D. IX. 1170 i 1813 Dz. U. M. S. Z. № 4 z 1924 r., poz. 42 i 43) celem dołączenia przez stronę zainteresowaną świadectwa pochodzenia do podania, mającego na celu uzyskanie ulgi celnej dla towarów, wymienionych w załączonym wykazie;

b) wizować świadectwa pochodzenia podług ogólnych przepisów dla herva mate.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaznacza, że, ponieważ w danym wypadku chodzi nie o zniżki celne konwencyjne (z których mogłyby korzystać tylko towary, pochodzące z krajów, które zawarły z Polską traktaty handlowe), lecz o ulgi celne autonomiczne, przeto również konsulaty Rz. P. w Niemczech mogą i powinny wizować świadectwa pochodzenia na towary niemieckie (o ile towary należą do kategoryj, wyliczonych w wyżej wspomnianym wykazie). Wizowanie świadectw pochodzenia nie mogłoby mieć miejsca tylko wówczas, o ileby odnośne ulgi, zgodnie z postanowieniem § 3 Rozporządzenia z 11 kwietnia r. b. (zmienionej redakcji) zostały przez Ministerstwo Skarbu cofnięte.

Istnieje wreszcie w wyjątkowych wypadkach ewentualność wystawiania świadectw pochodzenia w zastosowaniu § 2 powyższego Rozporządzenia, ustanawiającego ulgę celną w wysokości 10% cła normalnego na instalacje fabryczne, jeżeli stanowią one używane urządzenia fabryk, nabywanych i przenoszonych jako całość, lub jako kompletne oddziały do polskiego obszaru celnego.

Za Ministra

(—) K. Bader

p. o. Dyrektora Departamentu Polityczno-Ekonomicznego.

Warszawa, dn. 5.V. 1925 r.

ZAŁĄCZNIK

Lista towarów, dla których w rozporządzeniu o ulgach celnych przewidziane są ulgi celne na zasadzie pozwoleń Ministerstwa Skarbu (podania do Ministerstwa Skarbu powinny być zaopatrzone w wizowane świadectwa pochodzenia).

POLSKA POZYCJA TARYFY CELNEJ	NAZWA TOWARU	CŁO ULGOWE WYNOSI % CŁA NORMALNEGO
2 p. 4	Ryż wyłuskany, lecz w błonce, niepolerowany, do wyrobu ryżu polerowanego	bez cła
z 28 p. 1 b.	Wina skażone solą do wyrobu winiaku o zawartości alkoholu od 16° do 25° włącznie . . .	10

POLSKA POZYCJA TARYFY CELNEJ	NAZWA TOWARU	CŁO ULGOWE WYNOSI % CŁA NORMALNEGO
z 37 p. 3 a.	Łososie tylko solone dla fabryk konserw . . .	80
z 56 p. 3 b.	Szmaty kożuchowe ze skór baranich i koźlich .	10
z 57 p. 5 b. p. 4 a.	Skórzane wyroby „frottoirs"	20
z 58 p. 3	Drzewo cedrowe do wyrobu ołówków	40
z 62 p. 4	Nasiona lucerny	10
z 71 p. 5 a.	Wyroby prasowane z węgla, o długości sztuki powyżej 250 mm., wagi poniżej 3 kg. do wyrobu azotniaku	10
z 72 p. 4	Cegły i płyty z gliny szamotowej dla wielkich pieców, aparatów Cowpera i pieców koksowych	60
z 77 p. 8 c.	Szkła antyczne, opalowe, katedralne do wyrobu witraży	40
z 106 p. 1	Octan wapnia surowy do wyrobu acetonu i kwasu octowego	20
z 112 p. 25 b.	Leukonin, terrar, kriolit sztuczny, soda krzemowofluorowa (fluoro-krzemian sodu) do wyrobu naczyń emaljowanych	20
z 115 p. 1	Eter siarczany do wyrobu sztucznego jedwabiu oraz prochu bezdymnego	20
z 150 p. 4 c.	Niewyrabiane w kraju walce z żelaza lanego, utwardzane obrobione	20
z 153 p. 1 a. z 154 p. 1, 2, 3	Części górniczych benzynowych lampek bezpieczeństwa	40
z 153 p. 7	Łańcuchy wszelkie z żelaza grubszego niż $6^1/_2$ mm na potrzeby wiertnictwa	10
z 156 p. 5 a.	Kabloszyny	10
z 156 p. 10 c.	II. Tkaniny druciane z drutu miedzianego i stopów miedzi oraz z metali i stopów, wymienionych w pozycji 143, dla produkcji cementowej i papierniczej	20
z 156 p. 11	Niewyrabiane w kraju przewodniki izolowane, lecz niepokryte ołowiem	80
z 161 p. 3 a, b, c.	Niewyrabiane w kraju narzędzia stalowe hartowane do obrabiania	20
z 167 p. 1	Niewyrabiane w kraju maszyny osobno niewymienione	10
z 167 p. 3	Lokomotywy spalinowe i pneumatyczne . . .	20
z 167 p. 3	Traktory zwykłe i gąsienicowe	10
z 167 p. 4	Niewyrabiane w kraju kopaczki (bagry lądowe) .	10
z 167 p. 6 a, b, c, d, e, f.	Niewyrabiane w kraju przyrządy i maszyny do podnoszenia i opuszczania ciężarów, zmontowane w całości lub też ich mechanizmy . .	20

POLSKA POZYCJA TARYFY CELNEJ	NAZWA TOWARU	CŁO ULGOWE WYNOSI % CŁA NORMALNEGO
z 167 p. 7 a, b, c, d, e, f.	Niewyrabiane w kraju: maszyny parowe, silniki spalinowe żeglugowe, samochodowe i lotnicze; silniki następujące: spalinowe systemu Diesla, silniki spalinowe na gaz ssany; sprężarki (kompresory); pompy próżniowe, również do wyrobu lodu i do chłodnictwa	10
z 167 p. 8 a, b, c, d, e.	Niewyrabiane w kraju ekshaustory	10
z 167 p. 10	Niewyrabiane w kraju lokomobile parowe . . .	10
z 167 p. 12 c.	Niewyrabiane osobno niewymienione obrabiarki do drzewa	10
z 167 p. 13 a, b, c, d, e, f.	Niewyrabiane w kraju obrabiarki do metali . .	10
z 167 p. 14 do 20	Niewyrabiane w kraju maszyny włókiennicze oraz prasy kalandrowe, korytkowe i wygładzarki, służące również do papieru	10
z 167 p. 21	Maszyny korbowe do haftowania, przywożone łącznie ze stołami lub bez	20
z 167 p. 22	Pończoszarki, maszyny do dziania, maszyny do wyrobu firanek, koronek i tiulu	20
z 167 p. 23 a, b, c.	Niewyrabianie w kraju maszyny młynarskie . .	10
z 167 p. 26 a, b, c.	Niewyrabiane w kraju aparaty, oprócz osobno wymienionych	10
z 167 p. 28 b.	Wrzeciona, obrączki, wałki rowkowane do maszyn włókienniczych, rurki do prząśnic, biegacze (travellery), przewodniki nitek, grzebienie do zgrzeblarek, walce nożowe do postrzygarek	10
z 167 p. 28 a.	Niewyrabiane w kraju osobno niewymienione części maszyn i aparatów, sprowadzane osobno lub razem z maszynami	10
z 167 p. 31	Elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice jednotwornikowe — wszystko o wadze powyżej 300 do 2500 kg włącznie, również transformatory o wadze: bez oleju 1500 kg i mniej, lub z olejem 1900 kg i mniej, maszyny elektryczne osobno niewymienione, elektromagnesy, części maszyn elektrycznych, wszystko, o ile nie jest wyrabiane w kraju	20
z 167 p. 34	Niewyrabiane w kraju przyczepne pługi i kultywatory od traktorów	10
z 167 p. 37	Masielnice, wygniatarki i wszelkie niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione	20

POLSKA POZYCJA TARYFY CELNEJ	NAZWA TOWARU	CŁO ULGOWE WYNOSI % CŁA NORMALNEGO
z 167 p. 39 e.	Niewyrabiane w kraju części maszyn rolniczych, korzystających z ulg, opłacają cło ulgowe w tej samej wysokości, jak i maszyny odpowiednie	
z 169 p. 1	Części wodomierzy, paromierzy, spirytusomierzy i gazomierzy	20
z 169 p. 14 e.	Niewyrabiane w kraju przyrządy i aparaty elektryczne o wadze sztuki powyżej 150 kg . .	20
z 169 p. 7 a, b.	Mierniki elektrotechniczne, amperomierze, woltomierze, okresomierze, ohmomierze, wattomierze, galwanoskopy, galwanometry	20
z 169 p. 20 c.	Części lampek górniczych elektrycznych . . .	40
z 177 p. 6 a, b. i p. 11 a.	Papier, wymieniony w pozycji 177 p. 6 a i p. 11 a., dla instytucyj społecznych lub rządowych o charakterze naukowo-wydawniczym	10
z 183 p. 6	Przędza wszelka nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedyńczych (oprócz wymienionej w p. 5), do wyrobu sieci rybackich	10
z 184 p. 2	Przędza nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedyńczych w kłębkach lub na szpulkach łącznie z wagą tychże, do wyrobu sieci rybackich . .	10
z 185 p. 2 Uwaga.	Przędza ze skubanki jedwabnej (t. zw. chappe tussah) jasno-czekoladowego koloru bez domieszki innej przędzy, nitkowana i nienitkowana, przeznaczona do celów przetwórczych . . .	40
z 187 p. 1, 2	Płótno bawełniane do wyrobu opon samochodowych	40
z 187 p. 2, 3	Tkanina bawełniana (cambric do wyrobu haftów)	20
z 190 p. 1	Szpagat i sznurki do wyrobu sieci rybackich . .	10
z 194 p. 3	Płótno żaglowe do wyrobu pasów transmisyjnych	40
z 198 p. 2	Wojłok prasowany nasiąkniety klejem w taflach grubości 3 — 15 mm, do wyrobu przybitek myśliwskich	40
z 217 p. 1	Proch czarny do wyrobu lontów	20
z 5 p. 1 a 1	Ziemniaki do sadzenia	bez cła
z 62 p. 9 a	Nasiona drzew iglastych	20

37.

0/I. Org. 10274.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE EKSPEDJOWANIA POCZTY.

Powołując się na Instrukcję Biurową (Dz. Urz. M. S. Z. № 12/22, poz. 85) oraz na Instrukcję w przedmiocie ekspedjowania poczty kurjerskiej (Dz. Urz. M. S. Z. № 10/22, poz. 69), przypominam Wydziałom M. S. Z. konieczność ścisłego przestrzegania następujących przepisów:

1. Poczta, przeznaczona do wysłania kurjerem, winna być doręczona ekspedytowi kurjerskiemu w przeddzień wyjazdu odnośnego kurjera, najpóźniej zaś do godz. $14^1/_2$ w dniu wyjazdu kurjera. Wyjątek stanowią pisma pilne, które należy nadsyłać do ekspedytu nie jedno po drugiem, lecz zbiorowo.

2. Kopertowanie listów do jednej i tej samej placówki należy uskuteczniać w jednej kopercie.

3. Załączniki winny być bądź opakowane razem z pismem, bądź przytwierdzone do niego. Oddzielne nadsyłanie pism i załączników do nich jest niedopuszczalne.

4. Wpisywanie korespondencyj do rewersałów musi być wyraźne i zastosowane do rubryk. Cała przesyłka winna być ułożona w porządku, w jakim jest wpisana do rewersału.

5. Pisma, nienadające się do przesyłania pocztą zwykłą, winny mieć na kopercie u góry pieczątkę: „Kurjerem“.

6. Pisma, ekspedjowane pocztą zwykłą zagranicę, winny na kopercie mieć adres napisany w języku francuskim.

Tylko ścisłe stosowanie się Wydziałów do powyższych przepisów może zapewnić sprawność w ekspedjowaniu poczty przez Kancelarję Główną M. S. Z.; niewykonywanie zaś postanowień powyższych staje się przyczyną niedokładności, omyłek i w wyniku zagraża sprawności urzędowania.

Za Ministra

(–) *Bertoni*

Warszawa, dn. 4/IV. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

38.

K III c 2001/25.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT POBIERANYCH OD OBYWATELI OBCYCH ZA WIZY PASZPORTOWE.

Powołując się na okólnik № 151/24 z dnia 10 października 1924 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na zasadzie wzajemności należy pobierać:

	a) za wizę wjazdową powrotną	b) za wizę wielokrotną
Od obyw. norweskich	10 frs. zł.	20 frs. zł.
„ „ czechosłowackich	10 „ „	20 „ „
„ „ luksemburskich	10 „ „	20 „ „
„ „ argentyńskich	10 „ „	20 „ „

	a) za wizę wjazdową powrotną	b) za wizę wielokrotną
Od obyw. włoskich	10 „ „	20 „ „
„ „ belgijskich (za wizę wjazdową)	10 „ „	— „ „

	c) za wizę tranzytową w jedną stronę	d) za wizę tranzytową powrotną
Od obyw. norweskich	5 kor. norw.	5 kor. norw.
„ „ czechosłowackich	1 frs. zł.	2 frs. zł.
„ „ luksemburskich	1 „ „	2 „ „
„ „ argentyńskich	10 „ „	10 „ „
„ „ włoskich	1 „ „	2 „ „
„ „ belgijskich	1 „ „	2 „ „

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 23/III. 1925 r.

39.

K. III. c. 2461/25.

OKOLNIK

W SPRAWIE OPŁAT POBIERANYCH PRZEZ URZĘDY R. P. ZAGRANICĄ ZA WIZY PASZPORTOWE.

W celu utrzymania ścisłego kontaktu z placówkami R. P. zagranicą w sprawie wysokości opłat, pobieranych za wizy paszportowe, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza, aby wymienione placówki konsularne natychmiast po otrzymaniu niniejszego okólnika systematycznie przesyłały Ministerstwu każdomiesięcznie wykaz (1 egz.) opłat, pobieranych za udzielane obywatelom obcym wizy paszportowe (wjazdowe i tranzytowe), w/g niżej podanego wzoru, niezależnie od tego, czy w ubiegłym miesiącu nastąpiły jakiekolwiek zmiany, czy też nie.

Jednocześnie Ministerstwo unieważnia okólnik swój w tej sprawie № K. III. c. 1053 z dn. 8/III-24 (Dz. Urzędowy M. S. Z. № 3/24).

Wyszczególnienie obywatelstwa	Kurs fr. zł. w miejsc. walucie	Charakter wizy				UWAGI
		powrotna wjazdowa	wielokr. wjazdowa	na przejazd tranzytem w 1 stronę	na przejazd tranzytem do Polski i z powrotem	

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 28/III. 1925 r.

40.

K. III. b. 1720/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE STATYSTYKI EMIGRACJI.

Powołując się na okólnik № K. III b. 3917, zamieszczony w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. № 4, z dnia 30 kwietnia r. 1924, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że, celem uproszczenia arkuszy rejestracyjnych emigracyjnych (Reemigracja kontynentalna i zamorska), Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej przeprowadził następującą redukcję rubryk w tych arkuszach:

a) Rubryki: 2, 6, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 i 22 kasują się;

b) Rubryki: 4, 8, 11, 12 i 13 otrzymują kolejno tytuły: „Data urodzenia", „Wyznanie", „Dokąd zamierza powrócić (województwo, powiat)", „Miejsce pobytu na wychodztwie (państwo, kraj, stan)", „Liczba lat pobytu na wychodztwie";

c) Rubryki: 1, 3, 5, 7, 9, 10, 14 i 23 pozostają w dawniejszem brzmieniu.

W ten sposob z dotychczasowej ogólnej liczby 23 rubryk pozostanie 13, co niewątpliwie ułatwi wypełnianie wspomnianych arkuszy rejestracyjnych.

Za Ministra:

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 2/IV. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

41.

K. III b. 2085/25.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE NADSYŁANIA PRZEZ PODLEGŁE M. S. Z. URZĘDY SPRAWOZDAŃ W SPRAWACH ZWIĄZANYCH Z EMIGRACJĄ.

Ustanowienie linij wytycznych polskiej polityki emigracyjnej wymaga szczegółowej znajomości nietylko sytuacji na rynku pracy w krajach emigracyjnych, lecz również wiadomości o konjunkturach i warunkach wychodztwa zarobkowego lub osadniczego. Wyzyskanie doświadczenia państw emigracyjnych, mających tradycje wychodztwa i zdawna funkcjonujący w tym zakresie aparat państwowy, wymaga posiadania wiadomości o akcji państwowej i społecznej w tych krajach, głosach prasy oraz warunkach i danych cyfrowych wychodztwa z tych krajów do poszczególnych innych terenów emigracyjnych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca podległym Urzędom konsularnym przesyłanie do Urzędu Emigracyjnego przy Min. Pracy i Opieki Społecznej miesięcznych sprawozdań, tyczących wyżej wskazanych kwestyj z równoczesnem nadsyłaniem ich odpisu do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, d. 4/IV. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

42.

O. I. Org. 10680.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UMÓW, ZAWIERANYCH Z PRACOWNIKAMI KONTRAKTOWYMI W PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDACH.

W uzupełnieniu okólników z d. 7/II 1924 roku, № A. I. 995, w sprawie zawierania umów z pracownikami kontraktowymi w podległych M. S. Z. urzędach zagranicą (Dz. U. M. S. Z. № 2, poz. 16) i z dnia 10/XII 1924 r., № O. I. Org. 15809, w sprawie umów, zawieranych z pracownikami kontraktowymi (Dz. U. M. S. Z. № 11, poz. 131), niniejszem podaję do wiadomości, że zawierane umowy nabierają ważności dopiero po zatwierdzeniu ich przez Centralę M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, d. 30/V. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

43.

O. I. Org. 10494.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TERMINU WYPOWIADANIA UMÓW, ZAWIERANYCH Z PRACOWNIKAMI KONTRAKTOWYMI.

W związku z okólnikiem z dnia 17 lutego 1925 r., № O. I Org. 10189 w sprawie powyższej (Dz. U. M. S. Z. № 2/25, poz. 20) Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że termin wypowiadania umów, zawieranych z pracownikami kontraktowymi w urzędach podległych M. S. Z. zagranicą, narazie nie ulega zmianie. W sprawie tej obowiązuje i nadal okólnik z dnia 7 lutego 1924 r., № A.I.995 (Dz. U. M. S. Z. № 2/24, poz. 16) w sprawie zawierania umów z pracownikami kontraktowymi w podległych M. S. Z. urzędach zagranicą.

Za Ministra

(—) *Rościszewski*

Naczelnik Wydziału

Warszawa, d. 12/V. 1925 r. w z. Dyrektora Departamentu.

44.

K. III. a. 4011/25.

OKOLNIK

W SPRAWIE POWOŁYWANIA REZERWISTÓW NA ĆWICZENIA.

W związku z powołaniem w roku bieżącym rezerwistów na ćwiczenia Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że

1) w myśl § 455 Rozporządzenia wykonawczego do Ustawy z dn. 23/V-24 (Dz. Ust. R. P. № 37 z dn. 15/IV-25) do powrotu do kraju celem odbycia

ćwiczeń obowiązani są tylko ci rezerwiści, którzy otrzymali imienne karty powołania na ćwiczenia od Powiatowych Komend Uzupełnień w kraju, a nie mogą uzyskać od Urzędów Konsularnych odroczeń terminu odbycia ćwiczeń w myśl postanowień §§ 460, 487 (punkty *a, b* i *c*) Rozporządzenia wykonawczego do Ustawy z dn. 23/V-24 r. (Dz. Ust. R. P. 37 z dn. 15/IV-25, poz. 252);

2) w myśl § 524 Rozporządzenia wykonawczego do Ustawy z dn. 23/V-24, osoby, obowiązane w myśl powyższego do powrotu do kraju celem odbycia ćwiczeń, winny otrzymać od właściwych co do miejsca stałego ich zamieszkania zagranicą Urzędów Konsularnych bilety na przejazd z miejsca ich zamieszkania do najbliższej stacji granicznej polskiej.

Bilety te dla oficerów rezerwy winny być ważne na kl. II-ą kolei, względnie statków zagranicznych, dla szeregowych rezerwy zaś—na kl. III-ą.

W razie niemożności wydania danej osobie takiego biletu należy wydać jej odpowiednią sumę pieniężną w wysokości ceny tego biletu. O każdym fakcie wydania rezerwiście biletu, względnie odpowiedniej sumy, na koszta powrotu do kraju, należy powiadomić właściwą P. K. U. oraz zamieścić odpowiednią adnotację w dokumencie wojskowym (książeczce wojskowej, książeczce stanu służby oficerskiej) rezerwisty.

Za Ministra

(—) *Gorzechowski*
Naczelnik Wydziału
w. z. Dyrektora Departamentu

45.

O. I. 2628/25.

RUCH SŁUŻBOWY

W M. MARCU 1925 R. W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH ORAZ W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Morawski-Dzierżykraj Kajetan — Dyrektor Departamentu Politycznego w M. S. Z. — Ministrem-Rezydentem w IV st. sł. w Delegacji Rz. P. przy Lidze Narodów w Genewie,—Dekretem z d. 23 marca 1925 r.

Maliński Mieczysław — urzędnik X st. sł. na służbie przygotowawczej w M. S. Z.,— referendarzem w VIII st. sł., z jednoczesnym przydziałem do Wydziału Konsularnego w Poselstwie Rz. P. w Tallinie na stanowisko Attaché Konsulatu z tytułem Attaché Poselstwa, z d. 1 marca 1925 r.

Stempowski Jeremi — urzędnik kontraktowy w M. S. Z. — referendarzem w VIII st. sł., z jednoczesnym przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Zurychu w charakterze Attaché Konsularnego, z d. 1 marca 1925 r.

Wilkoszewski Jan—urzędnik na próbnej służbie w VIII st. sł. w M. S. Z., — kontrolerem w VIII st. sł., z dniem 1 marca 1925 r.

Dr. Ferrucio de Lupis — Konsulem honorowym Rz. P. w Wenecji.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M. S. Z.

Bieliński Michał — urzędnik kontraktowy w Poselstwie Rz. P. w Turcji, w charakterze Sekretarza konsularnego II kl. w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Turcji, z d. 1 marca 1925 r.

Pietrasiński Władysław — urzędnik kontraktowy w Poselstwie Rz. P. w Rzymie, na służbę prowizoryczną w charakterze Naczelnika kancelarji w IX st. sł., z d. 1 marca 1925 r.

Leitgeber Bolesław — praktykant bezpłatny w M. S. Z., na służbę przygotowawczą w X. st. sł. w M. S. Z., z d. 1 marca 1925 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI

Barciszewski Leon — Kierownik Konsulatu Rz. P. w Essen— do Centrali M. S. Z., z d. 26 marca 1925 r.

Kolankowski Witold — Tytularny Wicekonsul Rz. P. w Pile, jako Kierownik Ajencji Konsularnej Rz. P. w Szczecinie, od daty jej uruchomienia.

Ossowski Seweryn — Sekretarz konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Essen, do Konsulatu. Rz. P. w Pradze w charakterze Attaché Konsularnego.

Tabaczyński Stefan — urzędnik VIII st. sł. w M. S. Z., do Konsulatu Rz. P. w Kwidzyniu na stanowisko Sekretarza Konsularnego I kl. w VIII st. sł., z dn. 1 marca 1925 r.

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.